

Referenties

Rolnummer:	2013/AR/1827
Repertoriumnummer:	2015/4476
Uitgesproken op:	30-04-2015
Kamer:	17

**Wij, FILIP,
Koning der Belgen,**

aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, doen te weten :



015739

2 voor registratie -
BUR kopie

Repertoriumnummer 2015/4476
Datum van uitspraak 30 april 2015
Rolnummer 2013/AR/1827

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op 13/05/2015 € 1000 BUR	op € BUR

 Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hypotheekwet

Eindarrest


Ruimtelijke ordening stedenbouw

Hof van beroep

Antwerpen

Arrest

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op 8 MEI 2015
Niet te registreren 

COVER 01-00000171064-0001-0013-01-01-1



01570

met maatschappelijke zetel te
ondernemingsnummer

eiseres in hoger beroep

vertegenwoordigd door Mr. VERBEECK A. loco Mr. MERTENS Wim, advocaat te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5 (Ref.: #82958# WM/WM Sinke c/ OM)

tegen de vonnissen van de 3^{de} B kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 27 april 2012 en 19 april 2013, aldaar gekend onder het rolnummer 10/775/A

tegen

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van het VLAAMS GEWEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg, met diensten gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 1,

verweerder in hoger beroep

vertegenwoordigd door Mr. BEELEN A. loco Mr. LEMACHE Christian, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60 (Ref. 00007652/CL)

Gezien de bestreden vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 27 april 2012 en 19 april 2013, waarvan geen betekening voorligt.

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 18 juni 2013 waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

PAGE 01-00000171064-0002-0013-01-01-4



015731

Voorgaanden :

1.

De onderhavige betwisting heeft betrekking op een herstellvordering van een aantal inrichtingen gelegen binnen het BPA “ ” goedgekeurd bij M.B. van 11 januari 2000, en waarin de bepalingen van het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980, zijn opgenomen, inhoudende dat het perceel is gelegen binnen de grenzen van een natuurgebied, met als gevolg dat er enkel jagers- en vissershutten mogen worden opgericht voor zover deze niet kunnen worden gebruikt als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

De stedenbouwkundig inspecteur verwijt dat zij te ter plaatse volgende vaste inrichtingen en reliëfwijzigingen in standhoudt dan wel heeft doorgevoerd, zonder daartoe te beschikken over een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

- *het instandhouden van een illegale opgerichte woning in metselwerk met één bouwlaag binnen de grenzen van een natuurgebied; deze woning heeft als afmetingen ca. 8 m x 12 m met een dakbedekking in roofing en bestaande uit een keuken, living, slaapkamer, badkamer en bergplaats; aan de achterzijde van de woning bevindt zich tevens een terras met als afmetingen ca. 6 m x 5 m dat werd aangelegd met klinkers en afgeboord met spoorwegbiels;*
- *het instandhouden van een illegaal opgericht berghok-tuinhuis in hout dienstig als bergplaats en hondenhok;*
- *het instandhouden van een berghok dat links van het kwestieuze perceel werd ingeplant en dat bestaat uit betonblokken en een dakbedekking uit eternieten golfplaten;*
- *het instandhouden van een illegaal opgerichte carport voor twee wagens in hout met als afmetingen ca. 4 m x 6m bedekt met eternieten golfplaten en gelegen aan de straatzijde van het betrokken perceel;*
- *het instandhouden van twee illegaal aangelegde vijvers;*
- *het instandhouden van een illegaal aangelegde grondverharding in grind die werd aangebracht rondom de woning en de carport.*



015732

2.

De feitelijke en juridische voorgaanden kunnen als volgt worden samengevat :

- in 1974 werd een aangifte van weekendverblijf gedaan;
- op 14 september 1995 werd een proces-verbaal opgesteld door de technische dienst van de gemeente voor het uitgraven en het plaatsen van een zwembad en het aanleggen van een wal;
- op 4 maart 1996 werd er door de technische dienst van de gemeente een proces-verbaal opgesteld voor het oprichten van een constructie voor bewoning met aanhorigheden;
- op 21 januari 1999 werd een proces-verbaal opgesteld voor het instandhouden van een wederrechtelijk opgerichte woning en allerhande aanhorigheden;
- op 25 april 2001 werd de herstellvordering verstuurd aan de Proc.des Konings;
- in 2003 werd de zaak zonder gevolg geklasseerd;
- in september 2003 werd de herstellvordering opgesteld met het oog op het inleiden van een burgerlijke procedure;
- de inleidende dagvaarding dateert van 31 december 2003; de zaak werd dan naar de AR verwezen en bleef daar tot de stedenbouwkundig inspecteur bij brief van 13 april 2010 verzocht om de zaak opnieuw in te schrijven.
- bij tussenvonnissen van 27 april 2012 werd de herstellvordering voorgelegd voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid;
- op 15 mei 2012 werd vastgesteld dat de constructies nog in stand worden gehouden.

3.

Het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 13 juli 2012 is negatief.

Deze Raad oordeelt als volgt :

"Op de foto's die door de stedenbouwkundig inspecteur werden bezorgd, is weliswaar te zien dat het gebouw op het vlak van de gebruikte materialen klaarblijkelijk niet meer volledig overeenstemt met de materialen zichtbaar op de foto's die hoorden bij de aangifte in 1974, maar dit gegeven volstaat op zichzelf beschouwd noch in samenhang met de overige beschikbare stukken en gegevens niet om objectief te kunnen staven op welk tijdstip de wijzigingen aan het aanvankelijke gebouw werden doorgevoerd."

4.

De eerste rechter verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond en veroordeelt de tot herstel, binnen de zes maanden na betekening van het vonnis van de plaats in de oorspronkelijke staat, door :

PAGE 01-00000171064-0004-0013-01-01-4



015733

- de afbraak, incl. fundering van de illegale woning die werd opgericht in metselwerk met één bouwlaag, die een afmeting heeft van ca 8 m x 12 m;
- de afbraak van het terras met een afmeting van ca 6 m x 5 m, dat werd aangelegd aan de achterzijde van bovenvermelde woning en dat bestaat uit klinkers met een afboording in spoorwegbiels;
- de complete afbraak, incl. de fundering, van het berghok-tuinhuis in hout dienstig als bergplaats en hondenhok;
- de complete afbraak, met inbegrip van de fundering, van het berghok dat werd ingeplant links op het betrokken perceel en dat werd opgericht in betonblokken en met een dakbedekking in eternieten golfplaten;
- de volledige afbraak, incl. de fundering, van de carport in hout met als afmetingen ca 4 m x 6 m bedekt met eternieten golfplaten en gelegen aan de straatzijde van het betrokken perceel;
- de twee illegale vijvers mogen behouden blijven maar dan onder de voorwaarden, verwoord in het advies van 22/09/2003 van de afdeling Natuur;
- het volledig verwijderen van de grondverharding bestaand uit grint die werd aangebracht rond de woning en de carport.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR /dag vertraging bij de niet-uitvoering van onderhavig vonnis;

5.

Het hoger beroep van _____ strekt tot de integrale afwijzing van de herstellvordering als zijnde ontoelaatbaar minstens ongegrond.

Verder verzoekt _____ het Hof om akte te willen verlenen van haar vordering tot betaling van schadevergoeding en de stedenbouwkundig inspecteur te veroordelen tot betaling van de som van

2 640 EUR meer de vergoedende intresten vanaf 14.11.2012 en de gerechtelijke intresten;

Ondergeschikt, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof :

“Schendt art. 6.1.1. derde lid VCRO de beginselen van niet-retroactiviteit van de (straf)wetten van rechtszekerheid, van vertrouwen en van een eerlijk proces in zoverre het zodanig geïnterpreteerd wordt dat een reeds verjaard oprichtingsmisdrijf in een niet-kwetsbaar gebied, dat niet strafbaar in stand kon worden gehouden ten tijde van haar oprichting, opeens weer strafbaar zou zijn wegens instandhouden, als het perceel later wordt opgenomen in een kwetsbaar gebied.”

Nog meer ondergeschikt : de hersteltermijn te bepalen op twintig jaar, minstens op zes jaar en vier maanden.

┌ PAGE 01-00000171064-0005-0013-01-01-4 ┐



015734

Beoordeling:

6.

Betreffende het hoger beroep van _____ tegen het tussenvonniss van de rechtbank van eerste aanleg van Tongeren van 27 april 2012.

Het hof stelt vast dat _____ hoger beroep heeft aangetekend tegen het tussenvonniss waarbij de eerste rechter, alvorens recht te doen, de zaak heeft verwezen naar de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid met verzoek advies te verlenen omtrent de ingestelde herstellvordering inzake de constructies en relifwijzigingen, die zich bevinden op de gronden gelegen te _____

_____ toont haar belang niet aan bij dit hoger beroep; in de akte van hoger beroep verwijst zij zelf naar het advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid.

Het hoger beroep tegen het tussenvonniss van 27 april 2012 is niet ontvankelijk.

7.

Ten gronde:

In 1994 hebben _____ en _____ een stuk grond met opstanden gekocht van _____

Ten tijde van de aankoop stonden een aantal constructies vermeld in de herstellvordering reeds op het perceel.

Het onroerend goed werd ingebracht in de vennootschap _____ bij akte verleden bij _____ te _____ op 22 maart 1996.

De vennootschap was opgericht bij akte van 22 maart 1996 en de statuten werden op 9 april 1996 neergelegd bij de rechtbank van koophandel te Tongeren.

Op 26.03.1999 werd door de dienst Stedenbouw een proces-verbaal van vaststelling opgesteld dat betrekking had op :

- het in standhouden van een wederrechtelijk opgerichte woning;
- het in standhouden van een wederrechtelijk opgericht berghok-tuinhuiss;
- het in standhouden van een wederrechtelijk opgerichte carport;
- het in standhouden van twee wederrechtelijk aangelegde vijvers.



015735

8.

Eiseres in hoger beroep heeft volgende grieven tegen het bestreden vonnis :

- de eerste rechter heeft het vermoeden van vergunning niet weerhouden;
- de eerste rechter heeft de schending van de redelijke termijn niet weerhouden;
- de eerste rechter heeft het kennelijk onredelijk karakter van de herstellvordering niet weerhouden.

9.

Betreft rechtsmisbruik-rechtsverwerking :

Als eerste argument voor de ongegrondheid van de herstellvordering, weerhoudt eiseres in hoger beroep het feit dat de inleidende dagvaarding werd betekend in 2003 en dat de zaak tot in 2010 na te zijn weggelaten van de algemene rol, op verzoek van de stedenbouwkundig inspecteur opnieuw werd ingeschreven op de rol.

Het hof merkt op dat ook eiseres in hoger beroep eveneens het nodige kan doen om de procedure te activeren maar er uiteraard belang bij had om zolang als mogelijk gebruik te maken van de constructies op haar perceel, waarvan zij minstens erkent dat er geen bouwvergunning voorhanden was.

Bovendien kan eiseres in hoger beroep ook niet ontkennen dat haar perceel gelegen is in een natuurgebied.

Overeenkomstig art. 13 van het K.B. van 28 december 1972 zijn de natuurgebieden, als deel van de groengebieden immers bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. In deze gebieden mogen enkel jagers- en vissershutten gebouwd worden voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

De in standgehouden constructies zijn geen jagers- en vissershutten. Zij hebben een zuiver recreatief doel en zijn bijgevolg strijdig met de bestemming van het gebied als natuurgebied.

Er kan dan ook geen sprake zijn van rechtsmisbruik in hoofde van de stedenbouwkundig inspecteur.



015736

10.

Geen bewijs van een instandhoudingsmisdrijf en vermoeden van vergunning:

Het betrokken perceel met opstanden ligt volgens de bepalingen van het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980, binnen de grenzen van een natuurgebied. Het is tevens gelegen binnen de grenzen van het BPA " " goedgekeurd bij M.B. van 11 januari 2000 in natuurgebied, wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied vormt.

De constructies werden alleszins opgericht zonder bouwvergunning en de instandhouding ervan is steeds strafbaar geweest tot de inwerkingtreding van de VCRO, waarbij de instandhouding slechts strafbaar werd indien de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen waren in ruimtelijk kwetsbaar gebied. (art. 6.1.1,3^{de} lid VCRO)

Instandhouding van een illegale constructie in een natuurgebied is steeds strafbaar geweest en gebleven ook na de invoering van de VCRO, waarbij instandhouding in niet kwetsbare gebieden niet langer strafbaar was.

Eiseres in hoger beroep verwijst ten onrechte naar de memorie van toelichting waarbij de decreetgever aangeeft dat voor wat betreft hangende gedingen betreffende instandhoudingsmisdrijven in landschappelijk waardevol agrarisch gebied toepassing zal dienen gemaakt te worden van de nieuwe "mildere" strafwet, die het voor een instandhoudingsmisdrijf constitutief bestanddeel "gelegen in kwetsbaar gebied" schrapt. In casu gaat het hier om een instandhoudingsmisdrijf in "natuurgebied".

Er kan dan ook niet worden ingezien hoe artikel 6.1.1, derde lid, van de VCRO het beginsel van de niet-terugwerking van de strafwet zou schenden door de strafbaarheid « opnieuw in het leven te roepen » nu die strafbaarheid nooit heeft opgehouden te bestaan.

Het instandhoudingsmisdrijf is een afzonderlijk misdrijf en voor de strafbaarheid van dat misdrijf volstaat het dat de wederrechtelijke werken op het ogenblik van de instandhouding zijn gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het beginsel van de retroactiviteit van de mildere strafwet verzet zich daar niet tegen. De instandhouding van wederrechtelijk opgerichte bouwwerken was niet afhankelijk van hun situering in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat het oprichten en in stand houden steeds strafbaar was. Die strafbaarheid is ook na de inwerkingtreding van het decreet van 4 juni 2003 blijven bestaan voor zover de constructies zijn gesitueerd in ruimtelijk kwetsbaar gebied, aangezien de strafbaarheid van



015737

de instandhouding enkel is opgeheven voor instandhoudingsmisdrijven in ander dan ruimtelijk kwetsbaar gebied (cfr. ook Hof van Cassatie, 26 februari 2008 (P.07.1552.N), Het hof ziet dan ook geen redenen om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk hof.

11.

In casu is er geen betwisting dat er nooit een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd;

Het vermoeden van vergunning wordt geregeld door art. 4.2.14 VCRO, dat ondermeer bepaalt :

"§2 Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht vergund te zijn, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie."

Om het vermoeden van vergunning te laten spelen, moet eiseres in hoger beroep bewijzen dat de bestaande constructie dateert van voor de definitieve inwerkingtreding van het gewestplan (vastgesteld bij K.B. van 1 september 1980)

Het moet gaan om bestaande constructies en niet om illegale aanpassingen aan constructies, die werden aangebracht na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet.

In het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid komt men tot de volgende vaststelling :

"Het enige wat met zekerheid kan worden gesteld is dat in 1966 een gebouw van 55 m² is aangegeven (het aanvankelijke gebouw was niet rechthoekig van vorm) en dat in 1999 een gebouw van 12m x 8m werd geverbaliseerd."

In casu blijkt uit niets dat het gebouw afgebeeld op het plan in 1966 al een woning was en geen jagers- of vissershut, welke in natuurgebied wel bestemmingsconform kunnen zijn.

Het gebouw dat weergegeven wordt op het plan in 1966 lijkt bovendien niet te zijn ingeplant op de precieze locatie waar zich thans de woning bevindt. (op het recente kadasterplan bevindt het gebouw zich vlak tegen de perceelgrens met het naastgelegen perceel.

De configuratie van het gebouw afgebeeld op het actueel kadasterplan verschilt sterk van de configuratie van het gebouw afgebeeld op het plan van 1966. De oppervlakte eveneens.



015738

Uit de foto's dewelke gevoegd werden bij het proces-verbaal van vaststellingen dd. 21 januari 1999 blijkt ook duidelijk dat het niet gaat over een zeer oude woning, gelet op de gebruikte bouwmaterialen.

Voor de andere constructies, zijnde het berghok-tuinhuis (dienstig als bergplaats en hondenhok) het andere berghok, de carport, de grondverharding op het terrein, de omheining met afsluiting, het terras uit klinkers en spoorwegbiels (ca. 6m x 5m) gelegen achter de woning, is er nog minder bewijs voorhanden dat deze reeds in hun huidige vorm aanwezig zouden zijn van voor de referentiedatum.

Ook de luchtfoto van 1973, waar het gebouw dat reeds aanwezig was op het plan van 1966 duidelijk zichtbaar zou zijn, levert geen enkel bewijs.

Van de bestaande constructies wordt niet aangetoond door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreden van het gewestplan waarbinnen ze gelegen zijn.

De constructie, zoals ze er nu staat, dateert niet van voor 1980, maar werd zo ingrijpend verbouwd – PV van 4/03/1996 – zodat ze niet van het vermoeden van vergunning kan genieten.

(In het P.V. van 4.03.1996 stelde vast dat er bouwwerken werden uitgevoerd door Deze werken bestonden – volgens de verbalisant – uit een constructie in metselwerk die dienstig kan zijn voor bewoning met aanhorigheden.)

12.

Betreffende de redelijke termijn :

De eerste rechter oordeelde terecht dat zelfs indien de redelijke termijn – door het stilliggen van de procedure voor de rechtbank van eerste aanleg gedurende meer dan zes jaar – werd overschreden, eiseres in hoger beroep geen recht heeft op verval van de herstellvordering. Het loutere tijdsverloop doet geen afbreuk aan het legitieme doel van de herstellvordering en het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te maken aan de schadelijke en onvergunbare situatie.

In casu wijst de eerste rechter terecht op de omstandigheden, met name het gegeven dat in een beschermd en kwetsbaar natuurgebied allerhande illegale en bovendien onvergunbare constructies worden in standgehouden die het natuurgebied hypothekeren.

Het middel van de redelijke termijn wordt ook door het hof verworpen.

PAGE 01-00000171064-0010-0013-01-01-4



015739

13.

Betreffende de redelijkheid en wettigheid van de herstelvordering :

Bij de beoordeling van een herstelvordering kan de rechter zich niet in de plaats stellen van het bestuur dat over de vordering een appreciatie- en beleidsbevoegdheid behoudt. De toetsing door de rechtbank kan, gelet op het beginsel van de scheiding der machten, slechts marginaal zijn.

Samen met de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur stelt het hof vast dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat in natuurgebied verschillende illegale constructies, zoals een woning, een terras, een carport, 2 berghokken, grondverhardingen worden in standgehouden, zodat deze constructies en verhardingen zeker niet voldoen aan de bestemming natuurgebied en ter plaatse niet kunnen toegelaten worden. De gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur kon terecht oordelen dat er geen andere herstelmaatregel kon worden opgelegd dan het herstel van het terrein in de oorspronkelijke toestand. Hij handelde hierbij niet kennelijk onredelijk en in functie van een goede ruimtelijke ordening. Het hof kan zich bij zijn visie aansluiten.

De stedenbouwkundig inspecteur kon in casu terecht oordelen dat enkel de afbraak een voldoende herstelmaatregel is en dat elke andere maatregel onvoldoende is om het natuurgebied te beschermen.

Er is door de inbreukpleger nooit enig initiatief genomen om de illegale constructies te doen verdwijnen en de goede plaatselijke ruimtelijk ordening te herstellen; er is enkel verder beoogd om voordelen te genieten van deze illegale toestand, tot men noodgedwongen hier een einde aan zou moeten stellen.

14.

Eiseres in hoger beroep vordert dat de uitvoeringstermijn zou bepaald worden op een termijn van twintig jaar, minstens 6 jaar en vier maanden, zonder enige reden daartoe aan te geven. De termijn van zes maanden na betekening van huidig arrest, is ruim voldoende om de verschillende constructies af te breken.

Het hof bevestigt dan ook integraal het bestreden vonnis.

15.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

PAGE 01-00000171064-0011-0013-01-01-4



0157/0

De _____ is gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Er wordt geen rechtsplegingsvergoeding gevraagd door de stedenbouwkundig inspecteur.

_____ kan uiteraard ook geen enkele aanspraak maken op een schadevergoeding wegens verkeerd procederen in hoofde van de stedenbouwkundig inspecteur. Gelet op het voorgaande is er geen enkele schade die moet vergoed worden. _____ heeft jaren kunnen gebruik maken van de wederrechtelijk in standgehouden constructies.

DE BESLISSING :

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van _____ ontvankelijk doch ongegrond.

Het hof bevestigt integraal het bestreden vonnis, met dien verstande dat de hersteltermijn 6 maanden omvat te rekenen vanaf de betekening van het arrest en dat de door _____ te betalen dwangsom bij niet uitvoering 125 EUR per dag vertraging is.

Het hof verwijst de _____ in de gedingkosten in hoger beroep, vereffend aan de zijde van verweerder in hoger beroep op niets.

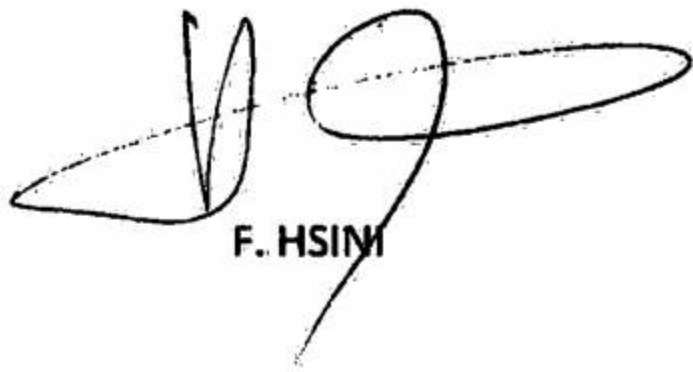
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **30 april 2015** door

A. WINANTS
M. DOM
R. HOBIN
F. HSINI


Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier



015741



F. HSIM



R. HOBIN



M. DOM



A. WINANTS



Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit arrest ten uitvoer zullen leggen;

Dat onze procureurs-generaal en onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt;

Ten blijk waarvan dit arrest is ondertekend en gezegeld met het zegel van het Hof.

Voor gelijkvormige expeditie afgeleverd aan Mr. LEMACHE Christian, advocaat, die optreedt voor DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR V/H VLAAMS GEWEST, die een afschrift heeft voorgelegd waaruit blijkt dat het arrest overeenkomstig artikel 3 en 84 van de hypotheekwet van 16 december 1851 werd overgeschreven door de tweede hypotheekbewaarder te Tongeren op 22 mei 2015, melding 75-M-22/05/2015-05414.

Antwerpen, 15 juni 2015



A handwritten signature in black ink, appearing to be 'V. Vriens', written over a horizontal line.

V. Vriens
Griffier-hoofd van dienst